

Sygn. akt VI GC 286/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR del. Marta Zalewska

Protokolant: inspektor Agnieszka Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Syndyka Masy Upadłości Zakładów (...) Spółka z o.o. Spółka komandytowa w upadłości likwidacyjnej w J.

przeciwko: A. C.

o ustalenie i wydanie nieruchomości , ewentualnie o uznanie umowy sprzedaży nieruchomości za bezskuteczną i wydanie nieruchomości.

I. oddała powództwo o ustalenie bezskuteczności umowy sprzedaży nieruchomości z dnia 19.12.2013r., obejmującej działki o numerze ewidencyjnym (...) dla których Sąd Rejonowy w J. Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o nr: (...) i (...) Repertorium A. Numer (...) względem masy upadłości Zakładów (...) sp. zo.o. sp.k. w upadłości likwidacyjnej i nakazanie pozwanej wydania syndykowi tej nieruchomości,

II. oddała powództwo o uznanie w/w umowy za bezskuteczną względem masy upadłości i nakazanie pozwanej wydania tej nieruchomości syndykowi,

III. zasądza od powoda Syndyka Masy Upadłości Zakładów (...) Spółka z o.o. Spółka komandytowa w upadłości likwidacyjnej w J. na rzecz pozwanej A. C. 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu,

IV. kosztami sądowymi, od których powód jest zwolniony z mocy ustawy, obciąża Skarb Państwa.

Sygn. VI GC 286/15

Uzasadnienie wyroku z dnia 31.05.1016r.

Pozwem z dnia 14 września 2015 r. powód wniósł o uznanie za bezskuteczną względem masy upadłości umowy sprzedaży nieruchomości położonej w J. O. nr 2 U., Gmina Miejska J. obejmujących działkę o numerze ewidencyjnym (...) dla których Sąd Rejonowy w J. Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o nr (...) zawartej w dniu 19 grudnia 2013 r. pomiędzy Upadłym Zakładami (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa a A. C. w J. przed notariuszem A. U. w siedzibie Kancelarii Notarialnej przy ulicy (...), Repetytorium A Nr (...). Powód podnosił, iż ww. czynność prawna miała miejsce w okresie roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, była dokonana odpłatnie, a wartość nieruchomości zakupionej przez Pozwaną przewyższała w rażącym stopniu wartość otrzymanego przez Upadłego świadczenia. Powód wnosił również o nakazanie pozwanej wydania przedmiotowej nieruchomości na podstawie art. 134 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze (dalej pun). Strona

powodowa podniosła również roszczenie ewentualne poprzez uznanie za bezskuteczną względem masy upadłości umowy sprzedaży przedmiotowej nieruchomości jako czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, w wyniku której Upadły stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż przed jej dokonaniem na podstawie art. 527 kodeksu cywilnego, wskazując dodatkowo, iż umowa sprzedaży została dokonana z osobą pozostającą w bliskich stosunkach.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż operat szacunkowy przedstawiony przez stronę powodową został błędnie sporządzony oraz podkreślała brak niewspółmierności świadczeń wynikających dla stron z zawartej umowy sprzedaży nieruchomości. Wskazała, iż cena została uiszczona niezwłocznie po transakcji. Powołała się na operat szacunkowy, z którego wynikało, iż wartość nieruchomości na dzień 19.12.13r. wynosi kwotę 249.794 zł. Zakwestionowała rzetelność operatu powoda. Zarzuciła, iż do spółki nie wpływały oferty zakupu, stąd brak było podstaw do przyjęcia, iż na działkę jest popyt, a spółce zależało na szybkiej transakcji z uwagi na problemy finansowe. Każdy potencjalny klient w przypadku oferty sprzedaży wykorzystywałby sytuację finansową spółki, mając na uwadze toczące się postępowania egzekucyjne i liczne opóźnienia w płatnościach, by negocjować niższą cenę. Zakup tej nieruchomości miał na celu dokapitalizowanie spółki, a ryzyko zajęcia egzekucyjnego groziłoby sprzedażą komorniczą za cenę niespełna 2/3 wartości (przy II licytacji). Nieruchomość nie była niezbędna dla działalności gospodarczej spółki. Zakup nieruchomości umożliwił spłatę bieżących i zaległych zobowiązań.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w J. byli R. Ż., z prawem reprezentacji jako prezes zarządu komplematariusza i K. P. (1). Pozwana był siostrą tego ostatniego. Prowadziła działalność gospodarczą jako firma budowlana. Na koniec 2013 spółka płaciła z opóźnieniami, w 2014r. toczyły się egzekucje. W dacie 21.02.13r. R. Ż. udzielił spółce pożyczki w kwocie 200.000 zł z terminem zwrotu : 31.12.13r. oraz w dacie 31.08.13r. na kwotę 50.000 zł z w/w terminem zwrotu 31.12.2013r., zaś w dniu 28.11.13r. na kwotę 135.000 zł z terminem zwrotu 31.08.14r. K. P. (1) udzielił spółce pożyczki w dacie 25.05.13r na kwotę 200.000 zł z terminem zwrotu 31.12.13r. Wspólnicy nie znali rzeczywistej wartości działki, nie szacowali jej, kupiec oferował w 2013 r. kwotę 100.000 zł, ale brakowało zezwolenia od burmistrza na prowadzenie (...) czy gastronomi, była to działka niezabudowana, parkingowa, koło szpitala w J., poł w Ś.. Jej wartość rynkowa na datę 19.12.13r. wynosiła kwotę 364.893 zł netto, czyli **448.788,39 zł brutto** (dowód: odpis z KRS k. 10-11opinia biegłego k. 239, 189-214, zezn. św. K. S. k. 178, św. R. Ż. k. 178/2 – 179, K. P. k. 179-180, umowy pożyczki k. 31-34).

W dniu 19 grudnia 2013r. aktem notarialnym Repetytorium A Nr (...) sporządzonym przez notariusz A. U. w siedzibie Kancelarii Notarialnej przy ulicy (...) w J. doszło do sprzedaży nieruchomości położonej w J. O. nr 2 U., Gmina Miejska J. obejmujących działkę o numerze ewidencyjnym (...) dla których Sąd Rejonowy w J. Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o nr (...). Umowa została zawarta pomiędzy Zakładami (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa a A. C.. Cena zakupu nieruchomości wynosiła **369.000 zł brutto**. Została uiszczona przelewem w tym samym dniu. Spółka nie dała ogłoszeń na w/w sprzedaż. Pieniądze z tej wpłaty poszły na zakup towaru, na bieżącą działalność. Na tydzień przed datą sprzedaży z KW dot. tej nieruchomości zostały wykreślone hipoteki. W dacie 7.03.14r. spółka sprzedała spółce (...) nieruchomość : zakład produkcyjny o pow. ponad 0,5 ha za cenę 2.122.000 zł brutto. Obecnie właścicielem jego jest K. P. (1), prowadzący działalność gospodarczą, który zakład mięsny wydzierżawia spółce (...) sp. z o.o., której jest właścicielem i jedynym zarządem (odpis z KW k. 35-59, k. 71-85, umowa sprzedaży k. 60-69, zezn.św. K. P. k. 179/2 -180, św. K. S. k. 178).

W dniu 29 maja 2014 r. do Sądu Rejonowego w K. Wydział Gospodarczy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości Zakładów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa. Upadłość likwidacyjna została ogłoszona w dniu 27 sierpnia 2014 r. (sygn.. akt V GUp 6/14 – okoliczność niesporna).

W dacie 8.01.2015r. R. Ż. otrzymał od syndyka wezwanie do zwrotu pożyczek, w odpowiedzi z dnia 23.01.15r. wyjaśnił, iż zwrócił je osobom, od których pożyczył pieniądze i nie ma dochodów, by dokonać wpłat. W odpowiedzi na

analogiczne wezwanie K. P. wyjaśnił, iż kwota 50.000 zł nie stanowiła pożyczki, ma wiarygodność do spółki w kwocie 800.000 zł, uregulował zobowiązania spółki wobec ZUS, kwota ta została mu zwrócona (dowód: pisma k. 86,87).

Sąd dał wiarę w/w dowodom z dokumentów urzędowych w postaci aktów notarialnych, odpisów z KW, dokumentów prywatnych; ich treść nie była kwestionowana przez strony procesu. Dał też wiarę opinii biegłego z tego samego powodu. Odnośnie zeznań św. K. S. oraz K. P. brak było podstaw, by je kwestionować. Byli oni w zasadzie zgodni co do sytuacji finansowej spółki w okresie spornej transakcji. Sąd nie dał wiary zezn. św. R. Ż. jedynie w zakresie okoliczności sprzedaży i zapłaty ceny . Trudno uznać, iż jako komplementariusz , a więc osoba uprawniona do reprezentacji nie miał nic do powiedzenia w zakresie sprzedaży działki i jej ceny oraz czy została ona zapłacona i na co przeznaczona. W tej ostatniej części były one sprzeczne z zeznaniami pozostałych świadków. Nie dał też wiary jego zeznaniom w zakresie , iż działka była warta 900.000 zł. Po pierwsze świadek nie szacował jej wartości na datę sprzedaży, zatem nie mógł jej znać, po drugie oferent w 2013r oferował ok. 100.000 zł, po trzecie działka ta była warta wg wiarygodnej wyceny biegłego kwotę 364.893 zł netto.

Sąd oddalił wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda na ostatniej rozprawie w postaci oświadczenia syndyka z 18.05.16r. w zakresie sumy zgłoszonych wierzytelności i ich kategorii oraz listy uznanych wierzytelności. Pierwszy z tych dowodów jako obejmujący oświadczenie strony złożone na użytek procesu nie mógł stanowić środka dowodowego, a jedynie zostać potraktowany jako wyjaśnienia strony złożone w toku procesu. Zważywszy jednak, iż pełnomocnik pozwanego otrzymawszy na rozprawie w/w pismo nie był w stanie do tych twierdzeń się ustosunkować, zastały i one zatem jako takie pominięte, wobec braku ich przyznania przez stronę pozwaną. Odnośnie listy wierzytelności pełnomocnik pozwanego z uwagi na brak podpisu pod tym dokumentem zakwestionował jego wiarygodność, nie był w stanie się doń odnieść, zatem z uwagi na brak podpisu nawet nie mógł być w/w wydruk potraktowany przez sąd jako dokument prywatny i z tych względów został również oddalony.

Sąd zważył, co następuje:

Odnosząc się do roszczenia strony powodowej odnośnie uznania za bezskuteczną względem masy upadłości umowy sprzedaży nieruchomości zawartej w dniu 19 grudnia 2013 r. pomiędzy Upadłym Zakładami (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa a A. C. w J. na podstawie art. 127 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze przepis ten stanowi : „Bezskuteczne w stosunku do masy upadłości są czynności prawne dokonane przez upadłego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, którymi rozporządził on swoim majątkiem, jeżeli dokonane zostały nieodpłatnie albo odpłatnie, ale wartość świadczenia upadłego przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez upadłego lub zastrzeżonego dla upadłego lub dla osoby trzeciej.” Przytoczony przepis odnosi się do czynności Upadłego mających na celu pomniejszenie majątku, który w trakcie postępowania upadłościowego mógłby zaspokoić potencjalnych wierzycieli. W świetle tegoż przepisu nie można mówić o pokrzywdzeniu wierzycieli w przypadku, gdy w zamian za swoje świadczenie dłużnik uzyskał odpowiedni ekwiwalent. Dysproporcja wartości świadczeń ma charakter "rażący", gdy różnica jest bardzo znaczna, oczywiście, znacząco, „gołym okiem” odbiegająca od dopuszczalnej w obrocie nierównowagi świadczeń, dokonanej według oceny sądu w nawiązaniu do zasady słuszności kontraktowej, na podstawie kryteriów obiektywnych – wartości rynkowej świadczeń; brak natomiast uzasadnienia dla stosowania wskaźników cyfrowych, a w szczególności ograniczenia tej przesłanki tylko do pokrzywdzenia o ponad połowę wartości. Jak wynika z wyroku Sądu Apelacyjnego w Białym stoku z dnia 20 listopada 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt I ACA 507/14: "Nie każda dysproporcja wartości świadczenia upadłego i drugiej strony czynności prowadzi do bezskuteczności czynności, lecz tylko taka, która ma rażący charakter. Punktem odniesienia dla oceny w tym przedmiocie powinny być przeciętne ceny, stawki, prowizje itp. stosowane w obrocie przy dokonywaniu takich samych lub podobnych czynności prawnych."

Dla uznania czynności za bezskuteczną na podstawie art. 127 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze należy spełnić następujące przesłanki: czynność prawna musi zostać dokonana przez Upadłego w okresie roku przed datą złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz świadczenie, które upadły otrzymał, musi być rażąco niskie w porównaniu do tego, co wykonał. W przedmiotowej sprawie mamy odczynienia z czynnością prawną dokonaną przez upadłego w przewidzianym ustawowo okresie, ale brak spełnienia drugiej kumulatywnej przesłanki: rażącej niewspółmierności

świadczenia wykonanego przez Upadłego do świadczenia, które otrzymał. Jak wynika z aktu notarialnego z dnia 19 grudnia 2013 r. sporządzonego przed notariuszem A. U. w siedzibie Kancelarii Notarialnej przy ulicy (...), Repetytorium A Nr (...) (k.14-20) pozwana zapłaciła za nieruchomości kwotę 300.000 zł oraz 69.000 zł tytułem zapłaty podatku od towarów i usług. Opinia biegłego sądowego mgr inż. A. B. (k.189-203) wykazała, iż wartość przedmiotowej nieruchomości wynosiła 364.893 zł netto. Pozwana zapłaciła zatem 82% wartości nieruchomości wskazanej przez biegłego. W związku z powyższym w żaden sposób nie możemy tu mówić o rażącej niewspółmierności wartości nieruchomości do ceny jej nabycia przez pozwaną.

Ustosunkowując się do dwóch operatów szacunkowych przedstawionych przez strony (k. 24-29 oraz k.110-142) w toku niniejszego postępowania należy wskazać, iż stanowiły one jedynie dokument prywatny. Opinia prywatna jest w zasadzie jedynie "wzmocnieniem" stanowiska strony. Może ona ewentualnie stanowić asumpt do przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego. Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie V ACa 895/13 uznał, że „opinie opracowane na zlecenie stron (stanowiące dokument prywatny w rozumieniu art. 253 k.p.c.) traktowane są jako element materiału procesowego wyrażający stanowiska stron. Zawarta w takiej opinii argumentacja może stanowić jedynie podstawę dopuszczenia przez sąd orzekający dowodu z opinii biegłego.” Z kolei Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie VI ACa 1079/12 (LEX nr 1362939) przyjął, iż opinia zlecona ekspertowi przez jedną ze stron procesu stanowi poparcie jej stanowiska procesowego, z uwzględnieniem wiadomości specjalnych. Natomiast Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie I ACa 1121/12 stanął na stanowisku, że oparcie rozstrzygnięcia sporu stron na prywatnych ekspertyzach byłoby naruszeniem przepisów procedury cywilnej.

W związku z powyższym, operaty szacunkowe wskazane przez strony w toku postępowania nie znalazły w uznaniu Sądu waloru dowodowego na okoliczności wymagające wiedzy specjalnej, niemniej i wartości w nich wskazane oscyływały w granicach wyceny biegłego sądowego (+/-), przy czym operat syndyka datował się na dzień 10.02.2015r., a zatem nie była to wartość adekwatna do badanego przez sąd okresu : daty sprzedaży nieruchomości. Nie sposób podzielić argumentacji syndyka, iż całokształt okoliczności, tj. okoliczność wykreślenia hipotek przed datą sprzedaży oraz sprzedaż kolejna zakładu produkcyjnego wskazywały na „rażącą” dysproporcję świadczeń w rozumieniu art. 127. 1 pun.

Odnosząc się do roszczenia ewentualnego powoda o uznanie za bezskuteczną względem masy upadłości umowy sprzedaży przedmiotowej nieruchomości jako czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, w wyniku której Upadły miał stać się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż przed jej dokonaniem, a którego podstawą był przepis art. 527 kodeksu cywilnego, Sąd stwierdził co następuje.

Art. 527 kodeksu cywilnego wymaga kumulatywnego spełnienia następujących przesłanek:

- 1/Gdy skutek czynności prawnej dłużnika
- 2/dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli
- 3/osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową,
- 4/ każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego,
- 5/ jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli,
- 6/ a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Definicję przesłanki 2/ zawiera § 2 tegoż przepisu: „Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności”. W wyżej przytoczonym przepisie ustawodawca w szczególny sposób unormował również dokonanie czynności prawnej pomiędzy osobami pozostającymi w bliskim stosunku poprzez wprowadzenie

domniemania prawnego dotyczącego świadomości osoby bliskiej o złej kondycji finansowej upadłego oraz jego działaniu na szkodę wierzycieli (§ 3).

Zaskarżeniu na podstawie art. 527 kodeksu cywilnego podlegają wyłącznie czynności prawne dłużnika. Przesłanką skuteczności zaskarżenia czynności dłużnika jest to, by spowodowała ona pokrzywdzenie wierzyciela, co oznacza, iż jego wierzytelność nie może być zrealizowana choćby w części. Niewypłacalność w rozumieniu art. 527 § 2 kodeksu cywilnego to aktualny brak możliwości wywiązania się przez dłużnika z wymagalnych zobowiązań (brak wystarczających do tego składników majątkowych). O niewypłacalności zatem wbrew twierdzeniom powoda nie przesądzała w tej sprawie okoliczność, iż ogłoszono upadłość likwidacyjną dłużnika, bowiem do ogłoszenia upadłości w myśl art. 11.1 wystarczy, iż nie wykonuje on swych wymagalnych zobowiązań, co nie przesądza, iż nie ma majątku wystarczającego na pokrycie długów. Dodać też należy, iż nie przesądzały tego prowadzone egzekucje (nie było wiadomo, czy były prowadzone w okresie poprzedzającym sprzedaż, na jaką wysokość wierzytelności, wg jakiej kategorii zaspokojenia), zwłaszcza, iż w świetle dowodów zgromadzonych w sprawie, brak możliwości przyjęcia, iż egzekucje te były nieskuteczne na datę dokonywania zaskarżonej czynności. Wiadomym jedynie było wedle zeznań świadków, iż spółka płaciła z opóźnieniem, a egzekucje toczyły się w roku 2014r.

Brak zatem spełnienia w świetle okoliczności faktycznych sprawy przesłanki 2/ wskazanej powyżej, zdefiniowanej w § 2 jako związek przyczynowy między czynnością prawną a niewypłacalnością. Innymi słowy w procesie ze skargi pauliańskiej wierzyciel musi udowodnić, iż czynność prawna spowodowała pokrzywdzenie wierzycieli, których reprezentuje syndyk w tym procesie, przy czym świadomość działania z pokrzywdzeniem wierzycieli (przesłanka 4/) musi istnieć już w chwili dokonywania zaskarżonej czynności. W tym zakresie przyjmuje się domniemanie, że dłużnik wie, jaki skutek dla jego majątku będzie miała dokonana czynność, tj. że zna skład swego majątku, zarówno jego aktywa jak i pasywa. Przy tym pod pojęciem świadomości pokrzywdzenia, należy tu rozumieć nie tylko przypadki, gdy dłużnik jest w pełni przekonany o pokrzywdzeniu, ale także takie, gdy ze względu na swoją ogólną dojrzałość, sprawność umysłową i doświadczenie życiowe winien zdawać sobie sprawę, że znalazł się w sytuacji, gdy z pozostałego majątku nie będzie w stanie zaspokoić swoich wierzycieli.

Tymczasem powód nie przedstawił żadnego materiału dowodowego, pokazującego majątek Upadłego i jego wartość, choćby na chwilę wyrokowania, ani aktualnego zadłużenia masy upadłości, a przede wszystkim takiego zadłużenia na datę dokonywania czynności prawnej. Było to konieczne w świetle tego, iż spółka na datę tej czynności dysponowała znacznym majątkiem (czynny zakład produkcyjny, sprzedany po 3 miesiącach za ponda 2 mln. Zł.). Zatem skoro nie wiadomo było na dzień sprzedaży spornej nieruchomości, jaki był stan wymagalnych wierzytelności, nie sposób było uznać, iż powód udowodnił, iż zaskarżona umowa sprzedaży spowodowała pokrzywdzenie wierzycieli. Być może prowadzone z tego pozostałego po zaskarżonej czynności majątku egzekucje doprowadziłyby do spłaty tych wierzytelności. Strona powodowa ograniczyła się jedynie do przedłożenia w tym procesie 4 umów pożyczki, których łączna wartość opiewała na kwotę 585.000 zł (k. 32-34), niemniej jeszcze niewymagalnych na datę spornej sprzedaży, co z kolei wyłączało domniemanie z art. 527 § 3 kc w zw. z art. 530 kc. Dodać należy, iż na tzw. domniemanie wiedzy osoby trzeciej jako osoby bliskiej wierzyciel, w tym wypadku syndyk, może powołać się dopiero w dalszej kolejności, tj. gdy wykaże przesłankę dokonania czynności z pokrzywdzeniem wierzycieli. § 3 stanowi jedynie o domniemaniu wiedzy, a nie o domniemaniu pokrzywdzenia. Proste przeliczenie ceny uzyskanej za sprzedany zakład na spłatę wskazanych przez stronę powodową długów pokazuje o całkowitej ich spłacie. Skoro nie doszło do nich w wyniku sprzedaży zakładu, to dopiero ta czynności powodowała pokrzywdzenie wierzycieli, nie zaś poprzedzająca ją sprzedaż działki. Tym samym nawet okoliczność, iż dłużnik nie przeznaczył uzyskanej rynkowej ceny za sprzedaż działki na pokrycie długów nie przesądzało, iż sprzedaż ta doprowadziła do pokrzywdzenia wierzycieli, skoro w dacie sprzedaży pozostawała w majątku dłużnej spółki inna nieruchomość, znacznej wartości, a brak dowodów, czy nawet twierdzeń, które można byłoby w świetle art. 230 kpc uznać za przyznane, gdyby pozwana im nie zaprzeczyła, że istniejące w tej dacie wymagalne zobowiązania nie zostałyby pokryte przez cenę sprzedanego później zakładu produkcyjnego.

Jak wynika z wyroku Sądu Najwyższego Izby Cywilnej z dnia 13 października 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt I CSK 594/09 „w żądaniu pozwu należy wymienić wszystkie wierzytelności, określone w sposób umożliwiający ich identyfikację, z których wywodzone jest żądanie wraz z podaniem ich wysokości. W tak ukształtowanym postępowaniu

przedmiotem dowodzenia jest ich istnienie i wymagalność.”(Analogicznie SA w Warszawie I ACa 1230/11, również w odniesieniu do syndyka). Zważyć należy, iż wskazania w petitum pozwu tych wierzytelności jest konieczne z uwagi na przepis art. 532 kc. Odmiennie natomiast uregulował ustawodawca skargę pauliańską, gdy występuje z nią syndyk. Wedle przepisu art. 131 pun skutkiem uwzględnienia skargi pauliańskiej nie jest możliwość prowadzenia egzekucji do wysokości wierzytelności wskazanej w sentencji wyroku (art. 533 kc), lecz obowiązek wydania masie upadłości całego przedmiotu zaskarżonej czynności, niezależnie, w jakiej wysokości kształtowały się wierzytelności do masy upadłości. Zatem nawet gdyby były one niższe, niż wartość w tym przypadku sprzedanej nieruchomości, i tak cała nieruchomość musiałaby wrócić do masy (w tym zakresie powód prawidłowo sformułował pkt 2 żądania pozwu ewentualnego), co zdaniem sądu w tym składzie czyni niekoniecznym wskazywanie w sentencji wyroku od strony podmiotowej i przedmiotowej chronionych wierzytelności. Oznaczenie jednak ilości wierzytelności i ich wysokości na datę spornej czynności prawnej oraz na datę zamknięcia rozprawy stanowiło konieczny warunek do przyjęcia przesłanki z § 2 art. 527 kc (związku przyczynowego). W analogicznym stanie faktycznym orzekał SN w : I CSK 73/12, w którym to wyroku przyjął, iż ogłoszenie upadłości wskazuje na legitymację czynna syndyka, niemniej do uznania, iż zaskarżona czynność spowodowała pokrzywdzenie wierzycieli, niezbędne jest wykazanie wierzytelności istniejących w chwili dokonywania tej czynności lub wierzycieli przyszłych , gdy zostały spełnione przesłanki z art. 530 kc.

Na marginesie dodać należy, iż pokrewieństwo jednego ze współników spółki z nabywcą nieruchomości stanowiło wystarczającą przesłankę do uznania, iż świadomość po stronie osoby trzeciej była (art. 527 § 3 kc), pod warunkiem , gdyby powód udowodnił „pokrzywdzenie wierzycieli”.

Z tych względów oba powództwa: pierwsze niezasadne, ewentualne jako nieudowodnione sąd oddalił na podstawach prawnych wyżej wskazanych.

O kosztach rozstrzygnął na podstawie art. 108 kpc w zw. z art.98 § 1 i 3 kpc. Na koszty po stronie wygrywającej proces złożyły się: minimalne wynagrodzenie radcowskie oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa. Syndyk korzystał z ustawowego zwolnienia od opłat sądowych (art. 132 .2 pun), stąd też pkt IV wyroku.